

Voor het hartelijk meelevan van haar medezusters en de liefdevolle zorg van medewerkers was ze heel dankbaar.

Wij, medezusters, familie, vrienden en kennissen zullen Zuster Gerarda missen maar we weten dat het goed is, want eeuwig te leven bij de Bron van je bestaan is je geboorte voltooiën.

In een avondwake hebben we Zuster Gerarda herdacht en op 22 juni 2017 hebben we afscheid van haar genomen tijdens een afscheidsviering in de kapel van het Moederhuis. Daarna hebben we haar bijgezet in de grafkelder bij de Zusters die haar zijn voorgegaan.

Veel dank voor uw medeleven en belangstelling.

Zusters van Onze Lieve Vrouw van Amersfoort
Gedelegeerd Bestuur Huis Nederland
Medezusters van het Moederhuis en Agnietenhove

*Mijn vreugde zing ik uit,
God is mijn Redder.*

In dankbare herinnering aan

Zuster Gerarda Maria

Gerarda Margaretha Maria Wolbrink

* Didam 26 april 1931

† Amersfoort 16 juni 2017

Als oudste dochter in het gezin van 16 kinderen leerde **Zuster** Gerarda al jong wat inzet en verantwoordelijkheid daadwerkelijk betekende. Haar ouders leefden dit voor. De beleving van het geloof nam in het gezin eveneens een belangrijke plaats in. Het was dan ook niet verwonderlijk dat **Zuster** Gerarda koos voor een leven als religieuze.

In september 1954 trad ze toe tot de Congregatie van de Zusters van Onze Lieve Vrouw van Amersfoort. In augustus 1960 verbond ze zich voor altijd aan de Congregatie. Het gehele leven van Zuster Gerarda heeft

in dienst gestaan van de zorg voor zieken en ouderen totdat ze zelf blijvende zorg nodig had. Ze haalde vaak een tekst aan uit onze Constituties: *"Ik ben een schakel op weg naar een wereld van menselijkheid"*. In die geest, heeft ze zich na haar Professie op diverse plaatsen ingezet. Ze hield van haar werk en was gezien bij de mensen. Na haar 60ste kwam Zuster Gerarda door veranderde wetgeving niet meer in aanmerking voor een vast dienstverband en moest ze plaats maken voor jongeren. Bij de BOKA, een opvang voor dak- en thuislozen in IJsselstein kon Zuster Gerarda opnieuw inhoud geven aan haar verlangen er te zijn voor wie hulp nodig had. In de gemeenschappen, waarvan ze deel heeft uitgemaakt, was ze een opgewekte, behulpzame medezuster. De veranderingen van het kloosterleven in de jaren 60 waren voor haar niet gemakkelijk. Twijfels en "waarom vragen" hebben haar geloof en trouw echter niet doen wankelen. De tekst: *"Mijn vreugde zing ik uit, God is mijn redder"* was voor haar niet zonder betekenis.

Zuster Gerarda heeft haar leven voltooid. De laatste jaren zijn voor haar moeilijk geweest. Door haar ziekte had zij nu zelf veel hulp nodig. Dat te aanvaarden viel haar niet gemakkelijk.